

ΕΤΟΣ 70όν

8 Μαΐου 2022

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 19 (3597)

Η ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Ἡ ἡμέρα τῆς Κυριακῆς στόν λειτουργικό χρόνο τῆς Ἐκκλησίας μας δέν εἶναι μιά ἀπλή ἀνάπαυλα ἀπό τίς κουραστικές ἐργασίες τῆς ἐβδομάδος, μιά ἀπόδραση ἀπό τό συνεχές ἄγχος τῆς καθημερινότητάς μας. «Ἡ μιά Σαββάτων», ὅπως ἀποκαλεῖται ἡ Κυριακή στήν Ἁγία Γραφή, λειτουργεῖ ὡς ἐβδομαδιαία ὑπόμνηση τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας. Τοῦτο δέ εἶναι ἀκόμη περισσότερο ἐμφανές κατὰ τήν τρέχουσα περίοδο. Μετά τή λαμπροφόρο Ἀνάσταση, ἡ ὁποία εἶναι ἡ κατ' ἐξοχήν ἡμέρα τοῦ Κυρίου, ὡς «ἐορτῶν ἐορτή καί πανήγυρις πανηγύρεων», ἔρχεται ἡ Κυριακή τοῦ Ἀντίπασχα, μέ τήν ὁποία ἐγκαινιάζεται ὁ κύκλος τοῦ ἐβδομαδιαίου ἐορτασμοῦ τῆς.

Φτάνουμε ἔτσι στή σημερινή Κυριακή, ἡ ὁποία εἶναι ἀφιερωμένη στόν εὐσχήμονα βουλευτή Ἰωσήφ τόν ἀπό Ἀριμαθαίας, στόν λεγόμενο νυκτερινό μαθητή Νικόδημο καί στίς ἅγιες μυροφόρες γυναῖκες. Ὅρισμένες ἀπό αὐτές κατονομάζονται στήν εὐαγγελική περικοπή τῆς θείας Λειτουργίας, ἀλλά καί στό ἑωθινό εὐαγγέλιο: Μαρία ἡ Μαγδαληνή, Μαρία τοῦ Ἰωσή, Μαρία τοῦ Ἰακώβου, Σαλώμη καί Ἰωάννα. Κατά ἀγαθή σύμπτωση μάλιστα, ἡ Ἐκκλησία μας συνεορτάζει σήμερα καί τή μνήμη τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Μιά παραθεωρημένη ἀρετή

«Τολμήσας»· στή λέξη αὐτή συνοψίζεται ἡ ἰδιαίτερη ἀρετή τῶν ἁγίων μορφῶν πού σύμφωνα μέ τό σχέδιο τῆς θείας οἰκονομίας διακόνησαν τή θεόσωμο ταφή τοῦ Κυρίου, ἀλλά καί ἀξιώθηκαν νά διακηρύξουν στόν κόσμο τήν ὑπερένδοξη Ἀνάστασή του. Ἄς μεταφερθοῦμε νοερά μέ ἀφορμή τήν εὐαγγελική περικοπή στόν φρικτό Γολγοθά, καί ἄς ἀναλογιστοῦμε τά φοβερά γεγονότα πού συνέβησαν ἐκεῖ. Θά δοῦμε

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Μάρκ. ιε´ 43 - ις´ 8)

«Ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε»

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, εὐσχήμων βουλευ-
τής, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τολμήσας
εἰσῆλθε πρὸς Πιλάτον, καὶ ἠτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ δὲ Πιλάτος ἐθαύμασεν,
εἰ ἤδη τέθηκε· καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα, ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλα
ἀπέθανε. Καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος, ἐδώρήσατο τὸ σῶμα τῷ Ἰωσήφ. Καὶ ἀγο-
ράσας σινδόνα, καὶ καθελὼν αὐτόν, ἐνείλησε τῇ σινδόνι, καὶ κατέθηκεν αὐτόν ἐν
μνημείῳ ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας, καὶ προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ
μνημείου. Ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνή, καὶ Μαρία Ἰωσή ἐθεόρουν ποῦ τίθεται. Καὶ
διαγενομένου τοῦ Σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνή, καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου, καὶ
Σαλώμη, ἠγόρασαν ἀρώματα, ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτόν. Καὶ λίαν πρωτὴ τῆς
μῆρας Σαββάτων, ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου· καὶ ἔλεγον πρὸς
ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασαι
θεωροῦσιν, ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ
μνημεῖον, εἶδον νεανίσκον καθημένον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευ-
κὴν· καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν
Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε, ὁ τόπος ὅπου ἐθήκαν
αὐτόν. Ἀλλ’ ὑπάγετε, εἴπατε τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ, ὅτι προάγει ὑμᾶς
εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτόν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχύ, ἔφυ-
γον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον·
ἐφοβοῦντο γάρ.

τόν Κύριό μας νά ὑποφέρει πάνω στόν Σταυρό, ἐγκαταλελειμμένος ἀπό
ὄλους. Ὁ ζηλωτής Πέτρος τόν ἔχει ἤδη ἀπαρνηθεῖ τρεῖς φορές, ὁ θαρ-
ραλέος Θωμᾶς ἔχει ἐξαφανισθεῖ, οἱ Ἀπόστολοι πού εἶδαν μέ τά μάτια
τους τόσα σημεῖα καί ἀξιώθηκαν μέ τή χάρη τοῦ Ἰησοῦ νά διενεργή-
σουν καί οἱ ἴδιοι ἄλλα τόσα, ἔχουν κρυφτεῖ κατατρομαγμένοι· «καί ἦταν
ὄλα σιωπηλά, γιατί τά ἴσκιαζε ἡ φοβέρα».

Ἄν ὅμως παρατηρήσουμε πύό προσεκτικά, θά διακρίνουμε τήν Πανα-
γία Μητέρα του, τήν ἀδελφή της Μαρία τοῦ Κλωπᾶ, τόν ἀγαπημένο μα-
θητή Ἰωάννη, κι ἀκόμη τή σῶφρονα Μαρία τή Μαγδαληνή νά συμπαρα-
στέκονται στόν ἐσταυρωμένο Ἰησοῦ. Τούς θαρραλέους αὐτούς ἀνθρώ-
πους δέν τούς «πποῆσαν οἱ Πιλάτοι», δέν ἦσαν ἱκανοί νά τούς τρομά-
ξουν οἱ κοσμοκράτορες τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου. Ὅμως ἡ ἀπο-
λύτως ἀνθρώπινη αἴσθηση τοῦ ἀδιεξόδου τούς κυριεύει κι ἐκείνους

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Τόν καιρό ἐκεῖνο, ἦλθε ὁ Ἰωσήφ πού καταγόταν ἀπό τήν Ἀριμαθαία, σημαντικό μέλος τοῦ Συνεδρίου, πού καί αὐτός ἀνέμενε τή βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος τόλμησε καί πῆγε στόν Πιλάτο καί ζήτησε τό σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ Πιλάτος ἐξεπλάγη πού εἶχε ἤδη πεθάνει. Καί ἀφοῦ κάλεσε τόν ἐκατόνταρχο, τόν ρώτησε ἄν εἶχε πεθάνει πρό πολλῆς ὥρας. Ὅταν πληροφορήθηκε ἀπό τόν ἐκατόνταρχο, παραχώρησε τό σῶμα στόν Ἰωσήφ, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ ἀγόρασε ἕνα σεντόνι καί τόν κατέβασε (ἀπό τόν σταυρό), τόν τύλιξε στό σεντόνι καί τόν τοποθέτησε σέ ἕνα μνημεῖο, πού ἦταν σκαλισμένο σέ βράχο, καί κύλησε ἕναν λίθο στήν εἴσοδο τοῦ μνημείου. Ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνή καί ἡ Μαρία ἡ μητέρα τοῦ Ἰωσή παρακολουθοῦσαν πού τόν ἔβαλαν. Ὅταν πέρασε τό Σάββατο, ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνή καί ἡ Μαρία ἡ μητέρα τοῦ Ἰακώβου καί ἡ Σαλώμη ἀγόρασαν ἀρώματα γιά νά πάνε καί νά τόν ἀλείψουν. Πολύ πρωί, τήν πρώτη ἡμέρα τῆς ἐβδομάδας (μετά τό Σάββατο), ἔρχονται στό μνημεῖο μόλις εἶχε ἀνατείλει ὁ ἥλιος. Καί ἔλεγαν μεταξύ τους: Ποιός θά μᾶς κυλήσει τόν λίθο ἀπό τήν εἴσοδο τοῦ μνημείου; Ὅταν ὅμως κοίταξαν καλά, βλέπουν ὅτι ὁ λίθος εἶχε κυλισθεῖ. Ἦταν πολύ μέγας. Καί ὅταν μπῆκαν στό μνημεῖο, εἶδαν ἕναν νεαρό πού καθόταν πρός τά δεξιά καί ἦταν ντυμένος μέ λευκή στολή, καί τρόμαξαν. Αὐτός τούς εἶπε: Μήν τρομάξετε. Ζητᾶτε τόν Ἰησοῦ τόν Ναζαρηνό τόν ἐσταυρωμένο; Ἀναστήθηκε, δέν εἶναι ἐδῶ. Νά, ὁ τόπος ὅπου τόν ἔβαλαν. Πηγαίnete νά πεῖτε στούς μαθητές του καί στόν Πέτρο ὅτι θά μεταβεῖ πρῖν ἀπό ἐσᾶς στή Γαλιλαία· ἐκεῖ θά τόν συναντήσετε, ὅπως σᾶς τό εἶπε. Καί ἀφοῦ βγῆκαν ἔξω, ἔφυγαν ἀπό τό μνημεῖο. Τίς εἶχε καταλάβει τρόμος καί ἔκπληξη, καί δέν εἶπαν τίποτε σέ κανέναν· γιατί φοβοῦνταν.

(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

ὅταν ὁ Ἰησοῦς ἀφήνει τήν τελευταία του πνοή πάνω στόν Σταυρό, ἀναφωνώντας τό συγκλονιστικό «τετέλεσται». Πράγματι, ὅλα φαίνεται νά ἔχουν τελειώσει ὀριστικά τή φοβερή ἐκείνη ὥρα.

Ἡ ὑπέρβαση

Ὅσο ὅμως κι ἄν ἀπογοητεύονται, ὅσο κι ἄν ρέπουν πρός τήν ἀπελπίσσια, κάποιοι ἄνθρωποι τήν κρίσιμη ἐκείνη στιγμή θά θέσουν τή συναίσθηση τοῦ καθήκοντος πρός τόν παθόντα καί θανόντα Ἰησοῦ πάνω ἀπό τή φρόνηση, πού συχνά δέν εἶναι τίποτε ἄλλο παρά μεταμφιεσμένος φόβος. Ἡ ὑπέρβαση αὐτή, ἄλλωστε, τούς ἐξυψώνει ἐκεῖ, ὅπου «περισσότερη τιμή τούς πρέπει». Ὅπως ἡ μυθική Ἀντιγόνη, ὁ Ἰωσήφ θά ἀψηφῆσει τήν τρομοκρατία τῶν μικρόψυχων ἀνθρώπων καί θά ἀπευθυνθεῖ μέ θάρρος καί παρρησία στόν ἄδικο κριτή πού καταδίκασε τόν μόνο δικαιοκρί-

8 Μαΐου 2022: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Τῶν ἁγίων μυροφόρων γυναικῶν, ἔτι δέ Ἰωσήφ τοῦ ἐξ Ἀριμαθαίας καί τοῦ νυκτερινοῦ μαθητοῦ Νικοδήμου». Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἀποστόλου καί εὐαγγελιστοῦ, Ἀρσενίου ὀσίου τοῦ μεγάλου († 449).

Ἦχος: β' – Ἐωθινόν: Δ' – Ἀπόστολος: Α' Ἰωάν. α' 1-7 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. ιε' 43 - ιστ' 8.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 15 Μαΐου, τοῦ Παραλύτου.

Ἀπόστολος: Πράξ. θ' 32-42 – Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. ε' 1-15.

τη σέ σταυρικό θάνατο. «Πέπαυται τόλμα μαθητῶν, Ἀριμαθαῖος δέ ἀριστεύει Ἰωσήφ». Μέ βοηθό τόν Νικόδημο, θά ἀποδώσει τίς πρέπουσες τιμές στό θεανδρικό σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Δέν θά διστάσει μάλιστα νά παραχωρήσει ὡς φιλότιμος οἰκοδεσπότης τό ταφικό μνημεῖο πού προόριζε γιά τόν ἑαυτό του, στίς παρυφές τοῦ λόφου τῆς Σταύρωσης.

Οἱ γυναῖκες, ἀπό τήν ἄλλη, παρακολουθοῦν ἀπό μακριά. Πρίν ἀκόμη ξημερώσει, θά ξεκινήσουν τή δική τους ὁδοιπορία. Γνωρίζουν βέβαια ἐκ τῶν προτέρων ὅτι πρόκειται νά συναντήσουν ἐμπόδια φαινομενικά ἀνυπέρβλητα, ἀλλά παρ' ὅλα αὐτά ἀποφασίζουν νά κινητοποιηθοῦν, «σά νά μὴν ἦταν ἄλλος δρόμος πάνω σ' ὀλάκερη τή γῆ, γιά νά περάσει ἡ Ἄνοιξη παρά μονάχα αὐτός...». Πῶς ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ μεταμορφώνει τά πιό δειλά καί ἀδύναμα πλάσματα, ὅπως κατ' ἐξοχήν ἐθεωροῦντο τήν ἐποχή ἐκείνη οἱ γυναῖκες, σέ διαπρύσιους κήρυκες τῆς Ἀναστάσεως; Ὅποιος ἐντρυφήσει εἰδικά στόν βίο τῆς Μαγδαληνῆς, εὐκόλα θά διαπιστώσει αὐτήν τήν ἀλήθεια. Ἄν λοιπόν θέλουμε, ἀδελφοί μου, νά ἀντλήσουμε ἓνα δίδαγμα ἀπό τή σημερινή περικοπή, ἄς εἶναι αὐτό: Ὅτι «θέλει ἀρετήν καί τόλμην ἡ ἐλευθερία».

Ἀρχιμ. Ἰ. Α.

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr